

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/16318.**

Benyújtás dátuma: **2021-05-21 09:02**

Parlex azonosító: **HEPRFV0X0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Szabó Tímea (Párbeszéd), Ander Balázs (Jobbik), Arató Gergely (DK), Balczó Zoltán (Jobbik), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Burány Sándor (Párbeszéd), Bósz Anett (DK), Csányi Tamás (Jobbik), Csárdi Antal (LMP), Demeter Márta (LMP), Dr. Brenner Koloman (Jobbik), Dr. Gurmai Zita (MSZP), Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Dr. Hiller István (MSZP), Dr. Keresztes László Lóránt (LMP), Dr. Lukács László György (Jobbik), Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), Dr. Molnár Zsolt (MSZP), Dr. Oláh Lajos (DK), Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik), Dr. Szakács László (MSZP), Dr. Szél Bernadett (független), Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Vadai Ágnes (DK), Dr. Varga László (MSZP), Dudás Róbert (Jobbik), Gyurcsány Ferenc (DK), Hajdu László (DK), Hiszékeny Dezső (MSZP), Hohn Krisztina (LMP), Jakab Péter (Jobbik), Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd), Korózs Lajos (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Kálló Gergely (Jobbik), Magyar Zoltán (Jobbik), Mesterházy Attila (MSZP), Molnár Gyula (MSZP), Nunkovics Tibor (Jobbik), Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik), Rig Lajos (Jobbik), Schmuck Erzsébet (LMP), Sebián-Petrovszki László (DK), Stummer János (Jobbik), Szabó Sándor (MSZP), Szilágyi György (Jobbik), Tordai Bence (Párbeszéd), Tóth Csaba (MSZP), Ungár Péter (LMP), Varga Zoltán (DK), Varju László (DK), Z. Kárpát Dániel (Jobbik)**

Törvényjavaslat címe: **A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénynek a rabszolga-törvénnyel összefüggésben megállapított alkotmányellenesség megszüntetése miatt szükséges módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénynek a rabszolga-törvénnyel összefüggésben megállapított alkotmányellenesség megszüntetése miatt szükséges módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2021. évi törvény

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénynek a rabszolgotörvénnyel összefüggésben megállapított alkotmányellenesség megszüntetése miatt szükséges módosításáról

1. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 66. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) a 99. § (3) bekezdése, a 109. § (2) bekezdése vagy a 135. § (3)-(4) bekezdése szerinti megállapodás megkötésének elutasítása vagy annak a munkavállaló általi felmondása.”

2. §

Az Mt. 94. §-a a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kollektív szerződés felmondása vagy megszűnése esetén a munkáltató legalább a már elrendelt munkaidőkeret végéig köteles a kollektív szerződésben a munkaidőkeret alkalmazásával összefüggésben a munkavállalók érdekében megállapított, a törvényi előírásokhoz képest többlettartalmat jelentő garanciális jelentőségű előírásokat teljes körűen alkalmazni, illetve az ilyen többletkezdvezményeket teljes körűen biztosítani.

(6) Ha a munkaidőkeret tartama az egy éves időtartamot meghaladja, a heti pihenőidő és a munkavállaló által teljesített rendkívüli munkavégzés átlagban történő elszámolása tekintetében tizenkét hónapot kell figyelembe venni.”

3. §

Ez a törvény a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

Általános indokolás

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, M) cikkéből és a XVII. cikk (3) és (4) bekezdéséből fakadó mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-elleneséget idézett elő azáltal, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 94. § (3) és (4) bekezdésének együttes alkalmazása tekintetében nem alkotott olyan szabályokat, amelyek garantálnák, hogy a kollektív szerződésben rögzített, a munkavállalókat az akár harminchat hónapos időtartamra is megállapítható munkaidőkeret alkalmazásával összefüggésben megillető, a törvényi előírásokhoz képest többlettartalmat jelentő garanciális jelentőségű előírások vagy többletkezdmények a kollektív megállapodás munkáltató általi felmondása esetén a felmondást követően is teljes körűen érvényesüljenek.

Az Alkotmánybíróság több mint két év után kimondta: senkit nem lehet elbocsátani azért, mert nem vállalja az „önkéntes” túlmunkát.

Az AB szintén kimondta, hogy hiába hároméves a munkaidőkeret, a korábbi, maximum egyéves idő alatt kell a pihenőidő átlagának kijönnie, és a rendkívüli munkavégzéssel egy év után el kell számolni.

Végül az AB úgy döntött, hogy ha a kollektív szerződést 36 hónap alatt felmondja a munkáltató, attól még továbbra is érvényesülnie kell azoknak a többletgaranciáknak, amelyeket a szakszervezet „kialkudott” a 36 hónap elfogadásáért cserébe.

Az Alkotmánybíróság felhívja ezért az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2021. július 31-ig tegyen eleget.

Jelen törvényjavaslat az Alkotmánybíróság felhívásának kíván eleget tenni azzal, hogy az előírt módosításoknak eleget tesz.

Részletes indokolás

1. §

Az Alkotmánybíróság döntése kimondta, hogy senkit sem lehet elbocsátani azért, mert nem vállalja az „önkéntes” túlmunkát.

2. §

Az Alkotmánybíróság törvényhozói mulasztásnak minősítette, hogy az Országgyűlés nem alkotott olyan szabályokat, amelyek garantálnák, ha a kollektív szerződést 36 hónap alatt felmondja a munkáltató, attól még ugyanúgy érvényesülnie kell azoknak a többletgaranciáknak, amelyeket a szakszervezet kialkudott a 36 hónap elfogadásáért cserébe.

Az Alkotmánybíróság döntése szerint akkor is egy évhez viszonyítva kell elszámolni a heti pihenőidőket, ha ennél hosszabb időre szól a kollektív munkaidőkeret-megállapodás. Ez lehet a gátja annak, hogy egy munkáltató a harminchat hónapos munkaidőkeret esetén három éven belül akár hónapokon keresztül is aránytalanul sok munkára kötelezze a dolgozókat. Ezért hiába a három éves munkaidőkeret, a pihenőidő átlagának egy év alatt kell kijönnie. Javaslatunk alapján a rendkívüli munkavégzéssel egy év után el kell számolni.

3. §

Hatályba léptető rendelkezés.